

2018:[nr]

Interpellation av Erik Slottner (KD) om arbetet med Sociala Insatsgrupper (SIG) i Stockholms stad

Dnr [KF/KS Kansli skriver in löpnummer här]

Sociala Insatsgrupper (SIG) är en lokal arbetsform där insatser för att förhindra att unga hamnar i en kriminell livsstil samordnas på individnivå. Det är en samverkansplattform som syftar till att erbjuda ett samlat och individanpassat stöd till grupperna barn 12-19 år samt unga vuxna 20-29 år. Målgruppen är unga som riskerar att rekryteras till kriminella nätverk eller till en kriminell livsstil samt unga vuxna som idag är del av ett sådant nätverk eller har en kriminell livsstil. Samverkansplattformen kan involvera aktörer både från stadsdelsförvaltning, andra myndigheter och från civilsamhället. Insatserna är anpassade till de behov varje enskild individ har. För att en person ska kunna få stöd genom en social insatsgrupp så behöver samtycke ges till att sekretessen bryts så att aktörerna i den sociala insatsgruppen kan kommunicera med varandra. Detta kan vara en fördel gentemot andra arbetsformer där samtycke från enbart vårdnadshavarna behövs.

Under projektperioden (2011-2013) med SIG 12-19 år i Stockholms stad hade 13 av 14 stadsdelsförvaltningar en struktur för arbetet. Efter projektets avslut har arbetet med SIG 12-19 år övergått i ordinarie verksamhet i sex av tretton stadsdelsförvaltningar. Av de sex stadsdelsförvaltningar som idag har en struktur för att arbeta med SIG 12-19 år, har fyra ett aktivt pågående arbete. Dessa stadsdelar är Enskede-Årsta-Vantör, Skarpnäck, Skärholmen och Spånga-Tensta (som även bedriver verksamhet i Rinkeby-Kista). Arbetet bedrivs inom ramen för ordinarie budget. Samarbetsformen tar årligen hand om ca 200 personer i riskzonen (varav ca 50 personer 12-19 år och ca 150 personer 20-29 år) och kan uppvisa ett gott resultat.

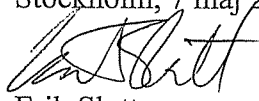
Därutöver har SVT avslöjat att det råder stora ojämlikheter mellan stadsdelarna beträffande hur de arbetar med SIG för gruppen 20-29 år. En enhetlig struktur saknas och arbetet ser olika ut i de olika stadsdelarna. Detta är naturligtvis oroväckande, det är viktigt att stadsdelarna använder sig av modeller som har evidensbaserad effekt.

Socialstyrelsen redovisar i sin rapport "Utvärdering av sociala insatsgrupper" (2017-9-29) bland annat resultatet för de individer som varit föremål i en social insatsgrupp jämfört med grupp som varit föremål för andra insatser. Arbetet med nio av tio ungdomar i kommuner med sociala insatsgrupperna involverade polisen, nio av tio involverade skolan och två av tio involverade barn- och ungdomspsykiatri. Detta kan jämföras med arbetet i kommuner utan sociala insatsgrupper, där arbetet med en av tio ungdomar involverade polisen, tre av tio involverade skolan och två av tio involverade barn- och ungdomspsykiatri. Arbetet med sociala insatsgrupper har synliggjort förekomsten av stuprör inom och mellan myndigheter och organisationer. Kunskapen om de deltagande myndigheternas organisationer, områden och regelverk har ökat och strukturella hinder för att lämna en kriminell livsstil har uppmärksammas. Rapporten ger även vid handen att arbetssättet i de sociala insatsgrupperna förefaller leda till mer långvariga och behandlingsinriktade insatser som kan innebära ett bättre och mer långsiktigt utfall för ungdomarna.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till borgarrådet Lindhagen (MP):

1. Anser borgarrådet att det är tillfredsställande att endast fyra stadsdelar har ett aktivt arbete med SIG?
2. Avser borgarrådet vidta åtgärder för att öka antalet insatser genom SIG?

Stockholm, 7 maj 2018

Erik Slottner